

Update Freya Oktober 2006 t/m Februari 2008

Onze dochter is inmiddels al weer 9 jaar oud en zit in Groep 5 van het reguliere basisonderwijs.

Ze gaat nog steeds elke dag met veel plezier naar school.

Haar leerprestaties liggen op gemiddeld niveau met Technisch Lezen en Spellingscore boven gemiddeld. Begrijpend lezen kost meer moeite, net als rekenen (keer en deelsommen).

Nieuwe leerstof behoeft dan ook extra aandacht en herhaling. Het brengt haar snel in verwarring. Ook kan ze soms het tempo niet bijbenen.

Toch is ze altijd goed met haar opdrachten bezig en prijst men haar om haar enthousiasme. Het feit dat ze moeite heeft met bepaalde leerstof ontmoedigt haar niet. Thuis is ze veel aan het lezen en oefent ze met de 'tafels'.

Sinds haar rapport in januari krijgt ze soms werkjes mee naar huis.

Ook de leerkracht van deze klas is door mij op de hoogte gebracht van haar syndroom, die vervolgens zelf om praktische 'handgrepen' vroeg in de begeleiding naar haar toe.

De Nederlandstalige Triple X folder zit in haar dossier op school.

Freya is sociaal en hulpvaardig, ook naar andere kinderen.

Zelfs als ze geen klassendienst heeft wil ze nog wel meehelpen op te ruimen.

In haar klas zit een jongen met het Down syndroom waar ze het ontzettend goed mee kan vinden. Misschien dat ze onbewust aanvoelt dat ze zich ten opzichte van hem niet hoeft te "bewijzen". Ze kan helemaal zichzelf zijn zonder dat hij haar be- of veroordeeld of verwachtingen schept. Ze hebben dan ook regelmatig speelafspraken over en weer.

Op dit moment is ze helemaal idolaat van het zoontje van mijn vriendin die pas 1 jaar is geworden. Ze helpt hem op alle mogelijke manieren en doet dit heel voorzichtig en serieus. Baby's en kleine kinderen werken als een magneet, daar is ze niet meer bij weg te slaan.

Freya is geen fanatieke sportster. Ze heeft haar zwemdiploma eind 2006 behaald en zit sinds vorig jaar op kinderyoga. Dit om haar emotionele weerbaarheid sterker te maken.

Al is ze lang zo verlegen niet meer, ze blijft vaak onzeker en heeft daardoor nog niet veel zelfvertrouwen. Kinderyoga leert haar spelenderwijs ontdekken waar haar eigen grenzen liggen en bewuster te worden van zichzelf, haar lichaam en haar emoties.

Ze vindt het heel erg leuk om te doen en is pas gestart met een 2^e cursus.

Haar lerares merkt duidelijk verschil en ze wordt steeds opener in de groep.

Ook is ze daar opmerkelijk snel bevriend geraakt met een zelfde type meisje.

En weer denk ik dat het te maken heeft met onbewust iets in elkaar herkennen.

Freya is in onze ogen nog steeds een gemakkelijk, heerlijk en lief kind.

Ze heeft een vast groepje 'vrienden/vriendinnen' in de buurt en ook na school speelt ze hooguit met 3 verschillende klasgenootjes.

Ze kan zich alleen ook prima vermaken, speelt ook nog steeds graag met poppen en playmobil, doet spelletjes op de computer of tekent hele verhalen.

Iedereen wordt dan getraakteerd op een eigen gemaakte creatie.

Ze is het liefst buiten, op de fiets of op de step, en vorig jaar zomer poogde ze op een éénwieler te fietsen.

Ze heeft, als het haar niet naar de zin gaat, kortdurende "emotionele uitbarstingen".

De ene keer is het een huilbui en een andere keer balt ze haar vuisten, zet haar gezicht op onweer en doet erg veel moeite haar boosheid onder controle te houden. Naarmate ze weer een stuk ouder is geworden merken we aanzienlijke verbetering in de manier waarop ze er zelf mee om leert gaan.

Misschien dat de kinderyoga daar ook een positieve bijdrage aan geleverd heeft. Ze weet dat ze met dit gedrag geen vat op ons kan krijgen, des te sneller houdt het op.

Eigenlijk kunnen we bijna vooraf voorspellen hoe ze op een situatie zal reageren.

Freya is een goede eter en slaapster. Wel blijft ze een, soms panische, hekel houden aan het geluid van harde wind en regen wat, denk ik, te maken heeft met overprikkeling in het hoofd. Ze raakt dan uit haar concentratie van het ontspannen en komt dan niet in slaap.

Is het onweer dan durft ze steevast niet meer alleen te (gaan) slapen.

Op de leeftijd van 9 jaar heeft ze nog maar 6 tanden gewisseld. Op dit moment groeit er weer een tand achter een melktand, die weinig los zit. Ze heeft al 3 x een vulling moeten hebben in een melkkies en er is 1 kies niet meer te redden. Vorig jaar zijn al haar kiezen geseald.

Lichamelijk kent ze geen ongemakken en is praktisch nooit ziek.

Ze is 1.51 m, weegt 39 kilo en draagt schoenmaat 36.

Freya is gek op muziek, kent liedjes feilloos uit haar hoofd en doet dan, als een echte meid, danspasjes voor de spiegel. Kleding mag nu ook andere kleuren hebben dan alleen roze. Make-up wordt ook steeds interessanter terwijl ze weer niet van sieraden houdt.

Ze kijkt op de televisie graag naar tekenfilms en muziekprogramma's maar ook naar 'de dierenkliniek' of de EHBO afdeling van een ziekenhuis. Ze vindt het bereninteressant. Misschien gaat ze ook de zorg in, net als haar moeder.

Nu ik haar vorderingen zo opschrijf besef ik des te meer dat we nog weinig tot geen zorgen hebben over de ontwikkeling van onze dochter. En dat is best iets om dankbaar voor te zijn.

Natuurlijk weten we niet wat de puberteit zal brengen maar het is een vrolijke, sociale meid die altijd heel enthousiast is. En dat lijkt me al een aardige basis in dit leven.

